

Биљана Црвенковска

ПРОКОПИЈЕВ РУДНИК

Илустрвала
Магдалена Тофиловска

Превео
Зоран Пеневски

■ Laguna ■

Једног дана док су Биби и Боби шетали чаробном планином...

– Ух, колико још има до врха, Биби? Да седнемо и одморимо се мало, а? – жалио се Боби.

– Боби, нема ни десет минута како смо предахнули. Пили смо и воду и...

– И сада ми се једе сендвич – бунио се Боби.

Али наједном је заборавио на сендвич. Зашто? Зато што се загледао у нешто.

Хеј, шта је оно?

– Хеј, шта је оно? – викнуо је изненада.

То је била некаква пећина. Или је бар личило на пећину.

Боби је одмах потрчао ка њој.

– Чекај, Боби, не знамо... – Биби је покушала да га заустави, али узалуд!

Он је већ ушао у пећину.

– Аууу, колика пећина! Хајде да је истражимо – Боби је био нестрпљив.

– Хммм, хајде. Али само пажљиво – сагласила се Биби.

А кад су ушли, имали су шта и да виде! Пећина је била пуна драгог камења: дијаманата, црвених рубина, зелених смарагда, плавих сафира...

– Аууу! Драго камење! Бићемо богати! – повикао је Боби од среће.

– Јао, Боби! Знаш да не сме да се узме оно што није твоје!

– пребацила му је Биби.

Боби се намрштио: – Али ово никоме не припада...